

ELŐTERJESZTÉS

Sátoraljaújhely Város Önkormányzata Képviselő-testületének önfeloszlatásáról

Előterjesztők:

Gánóczi Gábor önkormányzati képviselő

Majoros László önkormányzati képviselő

Schweitzer Tamás önkormányzati képviselő

Tárgy: Javaslat Sátoraljaújhely Város Önkormányzata Képviselő-testületének önfeloszlatására

Tisztelt Képviselő-testület!

Sátoraljaújhely elmúlt évtizedeinek története nem tagadható le, és nem is kívánjuk letagadni. Volt időszak, amikor városunk fejlődése sokak számára valóban közös ügynek, közös álmoknak tűnt. A 2014-es önkormányzati kampány még a „Megvalósuló álmok városa” gondolatára épült, és az akkori üzenet — „Csak így tovább, Sátoraljaújhely!” — egy fejlődő, önmagában bízó, jövőképpel rendelkező város képét sugallta.

Ma azonban nem az a kérdés, hogy „Csak így tovább, Sátoraljaújhely”, hanem az, hogy **Merre tovább, Sátoraljaújhely.**

Az elmúlt években egyre világosabbá vált, hogy az a városfejlesztési modell, amely szinte kizárólag nagyberuházásokra, pályázati forrásokra, turisztikai látványelemekre és központi politikai kapcsolatrendszerre épült, kifulladásban van. A beruházások jelentős része tárgyasul ugyan, de nem alakult ki mögöttük olyan fenntartható gazdasági, társadalmi és közösségi háttér, amely hosszú távon biztosítaná a város működőképességét, népességmegtartó erejét és önálló fejlődési képességét.

A turizmust a város egyik fő kitörési pontjaként jelöltük meg. Ennek jegyében jelentős összegek áramlottak a Zemplén Kalandparkba és a hozzá kapcsolódó fejlesztésekbe. A Nemzeti Összetartozás Hídja országos figyelmet kapott, de a híd nemcsak látványosság lett, hanem társadalmi és közéleti viták forrása is. A beruházás kommunikációja, az előkészítés és a lakossági érzékenységek kezelése nem megnyugvást, hanem megosztottságot eredményezett. Országos sajtóban is megjelent, hogy a híd látogatottsági adatai körül vita alakult ki: a polgármester több mint 300 ezer látogatóról beszélt, miközben sajtóértesülések és közérdekű adatok alapján ennél lényegesen alacsonyabb fizető látogatószámokról jelentek meg információk. 2024-ben fél év alatt valamivel több mint 90 ezer, 2025 teljes évben csak 103 ezer.

A turisztikai fejlesztéseknek megvan a maguk életútja. Egy város nem építheti teljes jövőképét arra a feltételezésre, hogy minden új látványelem tartósan növekvő bevételt, tömeges látogatottságot és automatikus gazdasági fellendülést hoz. Mára egyre több jel utal arra, hogy a város turisztikai modellje nem termel annyi helyben maradó forrást, amelyből utak, járdák, közterek, intézmények, vállalkozások és családok jövője hosszú távon biztonsággal finanszírozható lenne.

A probléma nem önmagában az, hogy épült híd, kalandpark, uszoda, felújított intézmény, középület vagy közterület. A probléma az, hogy a fejlesztések mögött nem alakult ki

megfelelően fenntartható működtetési, gazdasági és társadalmi rendszer. Egyre több jel utal arra, hogy városunk nehezen képes saját erejéből biztosítani a létrehozott értékek fenntartását, állagmegóvását és hosszú távú működtetését.

A Bortemplom ügye szintén ezt a működési válságot jelzi. A beruházás és a működtetés körül kialakult viták, a működtetés kiszervezése, majd az abból való kihátrálás, valamint az önkormányzati források felhasználásával kapcsolatos kérdések azt mutatják, hogy nem elszigetelt hibákról, hanem rendszerszintű döntéshozatali problémákról beszélünk. Különösen aggályos, ha egy jelentős városi érték működtetéséhez jelentős közpénzt rendelünk, miközben utóbb maga a működtetési konstrukció fenntarthatósága és eredményessége is megkérdőjeleződik.

A Borbarlang ugyancsak a rendszer állatorvosi lova. Megpályázva, felújítva, azóta is zárva, nincs ki üzemeltesse, nincs rá életképes koncepció, majd csak tönkre megy megint, ki tudja hányadszor a létezése során. Fénykorában legalább működött a felújítások után, a lakosság használhatta, most meg szellemként él tovább, bár kétségtelen tény, hogy kívülről ma már nem rontja a városképet.

A város közterei, üzletei, intézményei és vállalkozásai ma nem egy virágzó regionális központ képét mutatják. A sétálóutcán egyre kevesebb az élet, egyre több a bezárt üzlet, több helyen romlik az épített környezet állapota. Eközben a helyi vállalkozók jelentős része nem érzi, hogy a nagyberuházások valódi, széles körben érzékelhető gazdasági hasznót hoznának számukra.

Sátoraljaújhely népességmegtartó ereje is jelentősen meggyengült. A város lakossága történelmi léptékben számottevően csökkent; a legfrissebb adatok szerint a népesség ma már jóval a korábbi húszeszes nagyságrend alatt van. Ez nem pusztán statisztikai adat. Ez annak a jele is, hogy sokan nem szavakkal, hanem a távozásukkal mondtak véleményt a város jövőjéről.

Az elmúlt két évben azonban a legsúlyosabb károkat nem kizárólag gazdasági vagy városfejlesztési problémák okozták, hanem a városvezetés kommunikációja, közéleti stílusa és a demokratikus vitához való viszonya.

Sátoraljaújhely neve az országos sajtóban egyre gyakrabban nem fejlesztésekkel, kulturális értékekkel vagy turisztikai sikerekkel kapcsolatban jelent meg, hanem botrányos közéleti ügyek, vállalhatatlan kijelentések és a hatalmi arrogancia látszatát keltő megnyilvánulások kapcsán.

2026 februárjában országos sajtóvisszhangot váltott ki, hogy egy képviselő-testületi ülésen a polgármester kikapcsolta egy képviselő mikrofonját, majd a következő mondat hangzott el: „Sajnos diktatórikus módon vezetem az ülést, szokja meg!”

2025 júliusában országos sajtó számolt be arról is, hogy a polgármester egy közösségi médiás hozzászólásban fenyegető hangvételű kijelentést tett: „Gyáva senki vagy! Bemértünk! Találkozunk!”

Ezek az ügyek nem az ellenzék „városellenes akciói”. A negatív országos hírek alapját nem ellenzéki túlzások, hanem a város első emberének saját kijelentései, saját kommunikációja és saját közéleti gesztusai adták.

A sajtó több esetben megkereste a városvezetést, azonban az országos nyilvánosság előtti érdemi párbeszéd helyett a kommunikáció egyre inkább a helyi, kontrollált csatornákra szűkölt. Ez tovább erősítette azt az érzést sok helyi polgárban, hogy a városvezetés nem párbeszédet folytat, hanem kizárólag saját híveihez beszél, miközben a kritikát hálátlanságnak vagy „mindenszarizmusnak” minősíti.

A 2026-os országgyűlési választási kampány időszakában ez a folyamat tovább erősödött. A Wáberer György személyével kapcsolatos politikai támadások, majd az uszoda nevének megváltoztatása országos sajtóvisszhangot kapott. A sajtó arról írt, hogy a fideszes többség megszavazta a Wáberer név levételét az uszodáról. Ez a döntés alkalmas arra, hogy a várost kicsinyes politikai konfliktusok helyszínévé tüntesse fel, és tovább rombolja Sátoraljaújhely külső megítélését.

Különösen súlyos, hogy mindez olyan időszakban történik, amikor a korábbi politikai kapcsolatrendszerre épített városvezetési modell bizonytalanná vált. Ha egy város jövője kizárólag arra épül, hogy a mindenkori országos politikai hatalomhoz való lojalitás révén jut fejlesztési forrásokhoz, akkor egy politikai fordulat esetén a város kiszolgáltatott helyzetbe kerülhet. Sátoraljaújhelynek ma nem pártközpontok jóindulatára, hanem hiteles, tárgyalóképes, együttműködésre képes, a város egészét képviselő önkormányzatra lenne szüksége.

A jelenlegi képviselő-testület többsége azonban nem tudott érdemi önkorrekciót végrehajtani. Nem tudta megállítani a közélet durvulását. Nem tudta helyreállítani a közbizalmat. Nem tudta biztosítani, hogy a város ne országos botrányok, hanem közös eredmények révén legyen ismert.

Álláspontunk szerint Sátoraljaújhely mára nemcsak gazdasági és működtetési, hanem morális és közbizalmi válságba is került.

A legnagyobb veszteség azonban nem pusztán pénzügyi természetű. A legnagyobb veszteség az, hogy sok helyi polgárban alakult ki az az érzés: a városvezetés eltávolodott az emberek mindennapi problémáitól és a nyugodt, együttműködésre épülő közélet igényétől. Azoktól az emberektől, akik nem politikai ellenségek, hanem sátoraljaújhelyi polgárok. Azoktól, akik kérdeznek, kételkednek, mást gondolnak, máshová szavaznak, vagy egyszerűen csak kiszámíthatóbb, békésebb és félelem nélküli városi közéletet szeretnének.

A választópolgárok 2024-ben felhatalmazást adtak ennek a testületnek. Azóta azonban olyan politikai, közbizalmi és működési helyzet alakult ki, amely álláspontunk szerint indokoltá teszi, hogy a testület ne saját magáról mondjon ítéletet, hanem adja vissza a döntés jogát a sátoraljaújhelyieknek.

Ha a jelenlegi többség valóban meg van győződve arról, hogy a város lakossága továbbra is őket kívánja megbízni Sátoraljaújhely vezetésével, akkor nincs oka félni az időközi választástól. Ha a többség szerint az ellenzék látja rosszul a helyzetet, akkor adjon lehetőséget arra, hogy erről újra a választópolgárok döntsenek.

A kérdés tehát nem az, hogy ki győz egy vitában a testületi ülésen. A kérdés az, hogy van-e még közbizalom, van-e még valódi társadalmi felhatalmazás, van-e még közös jövőkép.

Egy város jövőjét nem lehet kizárólag hidakból, attrakciókból és kampányfilmekből felépíteni. Egy város jövőjét emberekből, bizalomból, együttműködésből és hitelességből lehet felépíteni.

Meggyőződésünk szerint ma ezekből van a legnagyobb hiány Sátoraljaújhelyen.

Meggyőződésünk szerint Sátoraljaújhely érdekében ma a legtisztességesebb döntés az, ha a képviselő-testület kimondja saját feloszlását, és lehetőséget ad a választópolgároknak egy új, demokratikus felhatalmazással rendelkező városvezetés megválasztására.

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 55. §-a lehetőséget biztosít arra, hogy a képviselő-testület a megbízatásának lejártá előtt név szerinti szavazással, minősített többséggel kimondja feloszlását.

Fentiekre tekintettel az alábbi határozati javaslatot terjesztjük a Tisztelt Képviselő-testület elé.

HATÁROZATI JAVASLAT

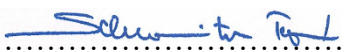
Sátoraljaújhely Város Önkormányzata Képviselő-testülete megtárgyalta a „Javaslat Sátoraljaújhely Város Önkormányzata Képviselő-testületének önfeloszlatására” című előterjesztést, és az alábbi határozatot hozza:

1. Sátoraljaújhely Város Önkormányzata Képviselő-testülete megállapítja, hogy a város közéletében, gazdasági és működtetési helyzetében, valamint az önkormányzati működés társadalmi megítélésében olyan közbizalmi válság alakult ki, amely indokoltá teszi a választópolgárok ismételt megkérdezését.
2. A Képviselő-testület Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 55. §-a alapján kimondja saját feloszlását.
3. A Képviselő-testület felkéri a jegyzőt, hogy a határozat meghozatalát követően a szükséges jogszabályi intézkedéseket tegye meg, és a döntésről az illetékes választási szerveket értesítse.
4. A Képviselő-testület rögzíti, hogy a feloszlás kimondását követően az új képviselő-testület alakuló üléséig a jelenlegi képviselő-testület, az új polgármester megválasztásáig pedig a jelenlegi polgármester a jogszabályok szerint ellátja feladatait.

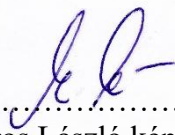
Felelős: jegyző

Határidő: azonnal

Sátoraljaújhely, 2026. 05. 12.

.....
Schweitzer Tamás képviselő

.....
Gánóczi Gábor képviselő

.....
Majoros László képviselő